

der det ejendommelige ved Argumentet fra det ærede Medlems Side, at den højtærede Finansminister jo ikke skal op paa Talerstolen efter Forretningsordenen, naar den er blevet forandret. Saa hvis den højtærede Finansminister er svær at høre nu, hvad han undertiden er, vil det ikke blive afhjulpet ved, at der kommer en Talerstol.

Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) vil jeg sige, at jeg med Flid kun har optaget de rent praktiske Ting, der er blevet sagt som Argument for Talerstolen; jeg holder i al Almindelighed ikke af pædagogisk Politik, moralsk Politik, ej heller af moralsk Forretningsorden eller pædagogisk Forretningsorden. Jeg tror ikke, den Slags Ting har den Virkning, man ønsker, og det var det, jeg mente med de moralske Argumenter. Jeg mener ikke, vi skal staa og argumentere for eller imod Talerstol ud fra Opfattelsen af Talens Vægt, Talens Form eller Talens Længde, eller om det er Væv, der siges fra Talerstolen eller fra Pladsen, thi jeg tror, at det i den Henseende er aldeles Hip som Hap, og jeg tilstaa, at det harmer mig, fordi jeg finder, at det er uretfærdigt, at der udenfor denne Sal meget jævnlige siges noget i en haanlig Tone om vore Forhandlinger baade med Hensyn til Vægt, Form, Længde og Indhold. Jeg finder, det er uretfærdigt og uberettiget, og jeg finder slet ikke, at vi skal sætte os paa den høje Hest overfor vore Kolleger i den Henseende. Vi er — deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem fra Midelfart (Slengerik) — jævne Folk, og vore Kolleger er jævne Folk, den ene er i den Retning ikke bedre end den anden. Og det, jeg er imod, er, at den Slags Argumenter tages op til Brug for eller imod en Talerstol. Jeg er derimod ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i, at der i det daglige er overmaade megen Brist her med Hensyn til vort indbyrdes Forhold i Retning af at vise Opmærksomhed ved vore Kollegers Taler. Men det er en ganske anden Ting.

Det er blevet sagt fra forskellige Sider, omend ikke i Dag, at Medlemmerne her i Tinget rejser sig op og holder uforberedte Taler i Stedet for, at de burde være forberedte, og at det vil ophøre, dersom vi faar en Talerstol. Jeg vil blot sige, at dersom det, at der kommer Talerstol, hindrer et eneste Medlem her i Tinget i at udtale sin Mening, saa er det en Fejl. Jeg betragter det som vigtigere, at Med-

lemmerne her faar sagt, hvad de ønsker at sige, end om de siger det i en klassisk Form. Det er galt, dersom de hindres i at faa sagt, hvad de ønsker, derved, at der kommer en Talerstol.

Jeg har kun bedt om Ordet for disse Bemærkninger, fordi jeg ønskede at vise, saa det ikke kunde misforstaaes, at det, jeg staaar og taler for, er helt igennem praktiske Argumenter for eller imod. Men naar man ogsaa kommer med moralske Argumenter, vil jeg sige, at jeg anerkender ikke deres Berettigelse.

Borgbjerg: Det ærede Medlem, der nu talte (Ivar Berendsen), talte imod denne Reform ud fra den Betragtning, at den vilde forhindre Folk fra at tage Ordet, og det burde ikke ske. Hans Kollega, der er enig med ham i at møde denne Reform med Modstand, talte imidlertid imod den ud fra den Betragtning, at den vil friste Folk til i alt for stor Udstrækning at tage Ordet. Jeg tror, de to ærede Medlemmers Argumenter i den Grad har slaaet hinanden ihjel, at jeg ikke behøver at svare dem videre derpaa.

Slengerik: Nej, det er ikke det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) og mig, der forsøger at slaa hinanden ihjel. Jeg forsøgte derimod i al Stilfærdighed at slaa det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe) ihjel. Det var det hele. Der er ganske vist Undtagelser, men i al Almindelighed er det saadan, at Medlemmerne her i Tinget ikke ønsker at tage Ordet, undtagen de har noget paa Sinde, og jeg tror, at der er adskillige Medlemmer, der kunde have noget paa Hjerte, som de gerne vilde have sagt, men som kvier sig ved at tage Ordet her i Tinget. Det var dem, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds hentydede til. Folk, der ikke er Talere enten af Beskedenhed, eller fordi deres Evner ikke særlig er indrettede derpaa, men som ikke des mindre godt kan være endog meget udmærkede Folketingsmænd, vil nødig op paa en Talerstol. De holder ikke af at forlange Ordet og holder i det hele taget ikke af at holde Taler. Skal de tale, vil de hellere tale fra deres Plads end fra en Talerstol. Men der er paa den anden Side nogle Medlemmer, der hellere end gerne vil op paa en Talerstol, og i den Omstændighed, at de kan holde Talen fra en Talerstol, ligger der en Fristelse for dem til at forlange Ordet, som de ellers ikke var udsat for.